

Sygn. akt III Cz 1300/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Krystyna Wiśniewska-Drobny

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz (spr.)

SR del. Łukasz Malinowski

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa I. K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
Oddziałowi w Polsce w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 2 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 1571/13

postanawia:

prostując w zaskarżonym postanowieniu imię powódki z (...) na (...), zmienić zaskarżone postanowienie przez jego uchylenie.

SSR del. Łukasz Malinowski SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny SSO Barbara Braziewicz

Sygn. akt III Cz 1300/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Rybniku

– w sprawie z powództwa I. K. przeciwko (...) spółce

z ograniczoną odpowiedzialnością Oddziałowi w Polsce w W. o zapłatę – stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy

– Śródmieścia w Warszawie. W uzasadnieniu wskazał, że na podstawie regulacji

art. 30 k.p.c. właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu pozwany ma siedzibę. Jak wynika z treści pozwu siedzibą oddziału pozwanej spółki w Polsce jest W.. Mając to na uwadze, jak również podniesiony przez pozwaną w odpowiedzi na pozew zarzut niewłaściwości miejscowej, sprawę przekazano do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał regulację art. 200 § 1 k.p.c. przy zastosowaniu art. 202 k.p.c.

Rozstrzygnięcie to zaskarżyła powódka I. K. w całości, wnosząc o jego zmianę poprzez uchylenie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła nieuzasadnione przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy – Śródmieścia

w Warszawie jako właściwemu dla siedziby pozwanej, pomimo tego że powódka skorzystała z regulacji art. 9 w zw. z art. 16 ust. 3 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, z którego wynika, że powództwo o roszczenie wynikające z umów ubezpieczenia można wytoczyć przed sądem właściwym dla miejsca zamieszkania ubezpieczającego. Podnosiła,

że została poinformowana właśnie przez pozwaną o możliwości wniesienia pozwu do sądu właściwego według miejsca zamieszkania powódki.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana spółka wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, podnosząc że rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji jest prawidłowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki musiało odnieść skutek, gdyż rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji nie można było uznać za trafne. Dokonane przez Sąd pierwszej instancji ustalenia prawne nie są prawidłowe i w konsekwencji doprowadziły ten Sąd do błędnego wniosku,

iż właściwym miejscowo do rozpoznania niniejszej sprawy jest Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, a nie Sąd Rejonowy w Rybniku.

Przepisy o właściwości przemiennej stwarzają dla strony powodowej udogodnienie polegające na tym, że według własnego uznania może wybrać jako sąd miejscowo właściwy inny sąd niż ten, który jest właściwy według przepisów o właściwości ogólnej i tym samym skierować sprawę do sądu korzystniejszej dla siebie położonego, pozbawiając równocześnie stronę pozwaną tej dogodności, jaką jest prowadzenie procesu przed sądem jej miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby. W celu skorzystania z właściwości przemiennej należy dochodzone roszczenie określić w sposób jednoznaczny, przez wyraźne wskazanie charakteru spornego stosunku prawnego, pozwalającego na zastosowanie tej instytucji. W niniejszej sprawie powódka temu obowiązkowi sprostała, wskazując w pozwie, że dochodzi od pozwanej spółki zapłaty z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia.

Zgodnie z regulacją art. 9 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2013r., poz. 950) powództwo o roszczenia wynikające z umów ubezpieczenia można wytoczyć albo według przepisów o właściwości ogólnej albo przed sąd właściwy dla miejsca zamieszkania lub siedziby ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z umowy ubezpieczenia. Osoba dochodząca roszczenia przeciwko zakładowi ubezpieczeń ma więc każdorazowo wybór sądu właściwego między sądem ustalonym na podstawie przepisów o właściwości ogólnej a sądem właściwym dla swojego miejsca zamieszkania lub siedziby. W ten sposób ustawa o działalności ubezpieczeniowej wprowadza swoistą właściwość przemianą, która polega właśnie na tym, że obok właściwości ogólnej sądu wskazany zostaje sąd, przed który można wytoczyć powództwo. Wybór należy w tym względzie do powoda, nie może być ograniczony przez umowę ubezpieczenia. Przepisy te stwarzają udogodnienie polegające na tym, że powód może wybrać sąd miejscowo właściwy według własnego uznania i skierować sprawę do sądu korzystniejszej dla siebie położonego (tak. K. Malinowska, komentarz do art. 9 ustawy o działalności ubezpieczeniowej, LEX 2010) .

Z tych względów powódka I. K. była uprawniona wytoczyć pozew, na podstawie regulacji art. 9 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o działalności ubezpieczeniowej, przed sąd właściwy dla swojego miejsca zamieszkania – Sąd Rejonowy w Rybniku. Zatem Sąd pierwszej instancji niezasadnie stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał sądowi równorzędnemu.

Wobec powyższego zaskarżone postanowienie nie mogło się ostać i podlegało zmianie poprzez uchylene, o czym orzeczono na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. O sprostowaniu orzeczono na podstawie art. 350 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

SSR del. Łukasz Malinowski SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny SSO Barbara Braziewicz